

LBRIS

We know
books

ALEC BLENCHÉ

JUP, UN PISOI DE SOI

VOLUMUL XI

Jup și detectivul

Ilustrații de
LISA-MARIA ȘTEFAN

 UNIVERS

O zarvă puternică îl trezi pe Jup din somn într-o dimineață numai bună de lenevit pe frigiderul din bucătărie. Și, cu toate că era tare curios să afle ce-avea cocoșul Costică de țipa și fâlfâia din aripi ca niciodată, îi era prea lene să se trezească. Așa că urmă o negociere cu el însuși care dură câteva minute bune:

— Mai bine să mă trezesc... Nu. Mai bine să stau să mai lenevesc. Dar oare ce se petrece afară?... Lasă că poate să mai aștepte... Și dacă o să ajung prea târziu?



Și tot așa, până când într-un final curiozitatea reuși să-i învingă lenea.

Așa că se ridică hotărât, se întinse cu poftă și o porni în viteză afară. Însă, așa cum era de așteptat, chiar în momentul în care păși în curte forfota încetă.

— Ți-am zis eu că nu o să mai prindem nimic!!!

Vorbea cu sine însuși de parcă ar fi fost altul.

— Păi, dacă te-ai trezit prea târziu, ce vină am eu? își răspunse, deranjat de propriile acuze.

Apoi, văzând că nu o scotea la cap în niciun fel, se hotărî să exploreze un pic situația. Se îndreptă așadar spre gardul vecinului, acolo unde Costică dădea din cap de parcă ar fi văzut o fantomă.



— Domnule Costică, ce s-a întâmplat? Ce a fost cu toată gălăgia asta? întrebă Jup indignat.

— Un șoarece, un șoarece maaare și luuung, răspunse cocoșul speriat.

— Un șoalece? Aici? întrebă Jup mirat, știind că șoarecii nu au curajul să se arate acolo unde trăiesc pisicile.

— Daaaa, mare și luuung, mare și luung, repetă cocoșul cu vocea răgușită de atâta țipat.



- Hmm, cât de mare? întrebă Jup curios.
- Cât tine de mare, dar mai luung, răspunse cocoșul îngrozit.
- Cum? Un șoalece cât mine de mare? Hai că asta e o chestie grozavă.
- Mare și luuung... repetă cocoșul și se vârî speriat în cuibar.

